

Keşkem

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Ocak 2024

Hangi rengin çığlıydı gece ve neydi amblemi yalnızlığın
Sözcükler varsın kalsın içimde ukde
Varsın essin beynamaz rüzgar
Kimse düş fakiri
Kimse sevme özürlü
Kalsın dün de unutulmuş senede

Miladi bir acı
Hicri iken semazen ruhumdaki yabancı
Aşka meylettığım
Hicranın dibini g/ördüğüm
Her buklesi kaderin
Her zümre sıfatsız kimliklerin
Dergâhında:
Hüznüme kılıf biçen sözcüklerin yâdında

Yağan yağmura öykünen
Bir mabet ki ruhumda aralıksız seken
Ve kayıp neşem
Ayıp olmasa gerek bu dinmeyen özlem
Nehrin kuru yatağı
Yatak döşek anılar belki de bir düş b/atağı
Ayracı ömrün
İmleç ise serpilesi hüznün
İç bükey ve o sırlı aynası
Serlerimde saklı bu şehrin sevdası
Ve de surlarına serildiğim
Bir araya da gelmek bilmez iken şehrin iki yakası

Kâh nidalar ektiğim
Kâh fısıltılarımla Sağır Sultana erdiğim
Evrildiğim
Matbu düşlerden değil
Mizacı yitik dünlerden örülü
Nasıl ki hemhâl

Ettiğim duygular nasıl ki
Üstü örtülü bir mevsim iken
Sağdıçım
Sağ elimden solumu sakındığım
Solumda saklı her duygu ve aşk
Sanrılarla değil
Semiren hayallerin gerçek olduğu
Kemale ermiş yaşımdan
Yas bildiğim hüznü yaşımdan

İçime akan ıssızlık
Bazen suskun bazen durgun
Ah, kendime değil mi ki
Çektiğim yabancılık
Oysaki yerlisiydim ben aşkın
Yerlisiydim içimde çocuğa baka kaldığım
Kadar ş/aşkın bir minvalde
Seğiren gözümde
Dökülen kirpiklerimde
Saklı hüsrânın
Mademki debdebeli sanığıydım
Öldürdüğüm kadar hayallerimi

Mazimde saklı o minval
Miadı dolmuşsa gerçeklerin ne vardı ne vardı
Dünden süzülen yaşın idam sehpası
Üzengisi bilinmesin
Gamlı notaların da esintisi
Sanma ki gem vurdum ben mutluluğa
Savrulduğum kadar kendimden
Göçük altında kalmış al sana keşkem

Külliyemse külliyen yalandır
Depoladığım şiirlerimle mezarımı kazdığım kadar
Yâdı mazinin
Yarenimse kalemdir
Şu savruk ömrüm
Öykündüğüm varsa yoksa kendim
Öyküsü olmaz mı?

Yazılması her şiirin
Yasını tutmaz ki kalbim
Gökte takılı bir kilit gibi

İçimin naraları
Ansızın sökün eden yalnızlığın o devasa mağarası
Adaklarımla iştiğal yüreğime
Astığım çaputlarım
Ah, dilimin de susmak bilmeyen v/edası

Seyrindeyim âlemin
Âlem olduğum kadar aleni
Acının yolumla kesiştiği
Döngünün ve sevginin rahmeti
Varsın olsun bir de ben kazan kaldırayım
Gerçi ne lalayım ne yeniçeri
Boykot ettiğim kadar içimdeki iklimi
Savurgan yüreğimle
Talibim izdivacına yazacağım şiirlerin
Meramı elbet Allah katında saklı...